

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Mgr. J. S.**, zast. JUDr. Markétou Pakandlovou, advokátkou se sídlem Hradební 548/3, Hradec Králové, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad, ústředí Státního pozemkového úřadu**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) R. D.**, a **II) A. D.**, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2013, č. j. SPU 100752/2013, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 7. 2015, čj. 30 A 41/2013-84,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků ani osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Markéty Pakandlové, advokátky, a to do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo zemědělství, Pozemkový úřad Náchod rozhodnutím ze dne 21. 8. 2012, čj. 177/07/151/2012, schválil návrh komplexní pozemkové úpravy v k. ú. Brzice. Žalovaný v záhlaví označeném rozhodnutí zamítl podané odvolání a rozhodnutí pozemkového úřadu potvrdil.

[2] Žalobě podané proti rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) shora specifikovaným rozsudkem ze dne 31. 7. 2015 nevyhověl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal prostřednictvím svého zástupce proti rozsudku krajského soudu blanketní kasační stížnost, kterou ve lhůtě stanovené soudem doplnil o důvody, pro které rozhodnutí soudu napadá.

[4] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být soudem meritorně projednána.

[5] Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů ode dne doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[6] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 s. ř. s., které stanoví, že lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který počátek lhůty určil. Podle odstavce 4 citovaného ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu, nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[7] Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud ověřil, že napadený rozsudek krajského soudu, který obsahoval rovněž poučení o možnosti podat proti němu ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu, byl stěžovateli doručen ve čtvrtek 6. 8. 2015. Lhůta k podání kasační stížnosti v souladu s citovanými zákonnými ustanoveními uplynula o dva týdny později, tj. ve čtvrtek 20. 8. 2015 (§ 40 odst. 1 věta první a odst. 2 s. ř. s.; srov. též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, čj. 5 Afs 13/2003-58, publikované pod č. 57/2004 Sb. NSS).

[8] Kasační stížnost stěžovatele byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena prostřednictvím datové schránky jím zvolené zástupkyně dne 21. 8. 2015, tj. den po zákonem stanovené lhůtě. Stěžovatel přitom ani v doplnění kasační stížnosti neuvedl žádné okolnosti ani důvody, kterými by běh zákonné lhůty pro podání kasační stížnosti zpochybnil; naopak se věnoval výlučně meritorním otázkám směřujícím proti závěrům krajského soudu a žalovaného.

[9] Ze shora uvedeného je zřejmé, že kasační stížnost byla podána opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s. odmítl. Z povahy věci již Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení pak Nejvyšší správní soud vycházel z ustanovení § 60 odst. 5 s. ř. s., tedy že mají právo na náhradu pouze těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil. V daném případě Nejvyšší správní soud osobám zúčastněným na řízení splnění žádné povinnosti, v souvislosti s níž by jí vznikly náklady, neuložil, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení.

[11] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta, rozhodl Nejvyšší správní soud o vrácení soudního poplatku dle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, tak, že stěžovateli bude do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení vrácen uhrazený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč, a to k rukám jeho zástupkyně JUDr. Markéty Pakandlové.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. října 2015

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu